

har jeg heller ikke meget at tilføje. Jeg finder, at den foreslaede Sammensætning af Kommissionen vil være meget passende.

I de Eksemplarer af Lovforslaget, som først blev omdelt her i Tinget, stod der i § 2, at Indenrigsministeren skulde vælge 12 af Kommissionens Medlemmer. Dette beroede paa en Trykfejl, som er rettet i det omtrykte Eksempplar af Lovforslaget til, at „2 Medlemmer vælges af Indenrigsministeren“, saaledes som Meningen er. Derved vil jo det rimelige Forhold fremkomme, at det valgte Element faar Overvægt i Kommissionen, og ligeledes synes jeg, det er en udmærket Ordning, at de to af Ministeren tilforordnede Medlemmer ingen Stemmeret faar. Jeg gaar ud fra, at disse to Medlemmer vil blive Folk, som Ministeren under Sagens senere Behandling stadig kan træde i Forbindelse med — maaske et Par af Ministeriets Embedsmænd —, og saa synes jeg, det kan have sin store Betydning, at disse Medlemmer kender hele Sagen fra Kommissionens Behandling, men ikke føler sig bundne i Henhold til Afstemninger, der er foretagne i Kommissionen.

Jeg har ikke noget Ønske om Ændringer af Lovforslaget. Jeg paaskønner meget, at den højtærede Indenrigsminister ikke har nøjedes med at lade Kommissionen overveje de egentlige politiske Valgs Ordning, men ogsaa vil lægge en Overvejelse af de kommunale Valgregler ind under den. Jeg synes, de kommunale Valg, der foregaar ud over Landet i disse Dage, mange Steder bærer Vidne om, at det nugældende Listesystem ikke virker tilfredsstillende; man kan snarere sige, det paa sine Steder virker ret uheldigt. Grundene dertil er flere, men det skal jeg ikke komme ind paa. Befolkningen forlanger særlig ved de kommunale Raads Sammensætning, at der skal tages Hensyn til de lokale Forhold, men tidt kolliderer dette Hensyn med politiske eller med mere almene Hensyn, af religiøs eller anden Art, og Følgen bliver, at der fremkommer alt for mange Lister og dermed, synes jeg, et alt for stort Stemmespild, og Følgen deraf bliver igen, at et lille Mindretal, som holder godt sammen, faar en alt for rigelig Repræsentation i Kommunalbestyrelserne. Dette synes jeg bør ændres, og derfor er jeg glad for, at Kommissionen ogsaa faar dette Forhold at overveje.

Der staar i § 2, at forskellige offentlige Institutioner skal repræsenteres i Kom-

missionen ved Behandlingen af de særlige kommunale Spørgsmaal og ogsaa angaaende Kommunalbestyrelsernes Medvirken ved Rigsdagsvalgs Forberedelse og Afholdelse, skønt deres Deltagelse i Forhandlingerne herom efter min Mening er mindre paakrævet; men jeg har ikke noget imod, at det bliver saadan. Det er ogsaa nødvendigt, at de sønderjydske Kommunalbestyrelser bliver særlig repræsenteret i denne Kommission, fordi de endnu ikke er blevet organiseret og indmeldt i de almindelige Organisationer.

Jeg vil slutte med at sige, at naar Kommissionen skal være færdig med sine Overvejelser, og Betænkning skal være afgivet senest den 1. April 1922, vil der ikke blive for megen Tid til Arbejdet, idet det, selv om Lovforslaget gennemføres ret hurtigt, vil være ikke saa kort, inden Kommissionens Arbejde kan paabegyndes, naar man erindrer, at de forskellige Institutioner, der er nævnte i § 2, skal holde Møde og gøre Indstilling og Ministeren derefter udnævne disse Medlemmer. Derfor vil jeg haabe, at man vil gennemføre Lovforslaget saa hurtigt, som det paa nogen Maade kan lade sig gøre, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Forslaget en hurtig og velvillig Behandling fra vor Side.

Borghjerg: Det er netop nu 16 Aar siden, at det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, her i Tinget indbragte et Forslag om Nedsættelse af en Valgløvskommission. Det var den 22. Februar 1905. Det blev en historisk Dato. Det var der mange, der den Gang ikke kunde se, og det var meget undskyldeligt, om det ikke kunde ses fra alle Sider. Vi fik heller ikke vort Forslag gennemført, vi fik ingen Valgløvskommission den Gang, men vort Forslag gav Stødet til de Grundlovs- og Valgløvsforhandlinger, der senere i saa mange Aar optog den politiske Interesse her i Landet, og som førte til de nye Grundlove og Valgløve af 1915 og 1920. Den Gang havde den Valgløvskommission, vi fremsatte Forslag om, været en overordentlig fornuftig Begyndelse, synes vi, til hele den kommende Udvikling. Nu at nedsætte en Valgløvskommission minder til en vis Grad om det Offenbach'ske Politit, der kom, da alt var forbi. Slaget er slaet, og Kampen er til Ende, og den er ført til Ende med Sejr for de Principper, vi i Februar 1905 førte frem. Den ubetinget lige politiske Valgret er opnaet her i Landet til Folketingsvalgene. Naar det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard, der talte paa Venstres